

der indimellem er en fælles interesse i et forbedret arbejdsmiljø, men der er kroner på kort sigt at spare for arbejdsgiverne, hvis man snyder på vægten, og det er der mange der gør, og det er dér, vi skal sætte ind.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Nu vil jeg da godt advare fru Jette Gottlieb om ikke at se skyggerne større, end de er. Jeg er helt på det rene med, at i mange situationer er arbejdsmiljøet også en kampplads. Rent faktisk er det også sådan, at rigtig mange steder og i særdeleshed jo dér – det kan jeg ikke underkende – hvor arbejdsmiljøet fungerer eller fungerer nogenlunde, er det som oftest i et godt og fornuftigt samarbejde.

Men til fru Jette Gottlieb: én ting er sikker, vi kommer ikke et skridt videre i hele denne her arbejdsmiljødiskussion, hvis ikke vi på organisationsplan har organisationerne med på råd i det her. Hvis vi først er i den situation, at vi skubber hovedorganisationerne og organisationerne til side i det her, så får vi først konflikterne, og derfor er det vigtigt at holde dem fast i et jengreb og i et greb, hvor de skal være den tredje part. Folketinget er den ene, og de andre to parter skal også være med, således at vi får et ordentligt samspil omkring de her ting.

Så er der spørgsmålet om BST, som fru Anne Baastrup rejste. Jamen det er jo alt andet lige sådan, at bedriftssundhedstjenesten stadig er en privat organisation, der bygger på bestemte sæt arbejdsmiljølove, og der er det jeg mener, at jeg ikke vil lægge mig fast på, hvor det timetal skal ligge.

Men det er da klart, at i det øjeblik man forestiller sig den gunstige situation, at alle udnytter BST, vil der da blive en anden byrdefordeling, der vil blive en anden arbejdsfordeling og en anden fordeling af timerne.

Derfor sagde jeg også i min ordførertale: Vi skal ikke vurdere BST på normen, altså den generelle norm, men vi skal vurdere indholdet. Hvad er det, man laver? Hvordan er timeforbruget? I hvilke brancher og på hvilke områder fordeler man dem? Det er meget vigtigt, at vi holder fast i det.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg synes, det er groft, at fru Jette Gottlieb nu to gange i denne debat har mistænkeliggjort det samlede erhvervsliv. Den dér klassekamps-

tænkning, modsætningstænkning, som fru Jette Gottlieb kommer med, er død og borte. Kendsgerningen er, at i langt de fleste virksomheder i dette land er medarbejderne og ledelsen enige om, hvordan virksomheden skal drives til fordel for begge parter.

Det kan godt være, at der er enkeltteksempler på noget andet, men den generelle holdning i dansk erhvervsliv er altså – bl.a. fordi vi har så mange mindre virksomheder – at de har fælles interesser og ikke den dér underlige kamp, som fru Jette Gottlieb altså stadig væk forsøger at holde liv i.

Derfor synes jeg, det er groft bare generelt at angribe erhvervslivet for, at sådan er de, og at der er mange, der snyder på vægten, og at der er både det ene og det andet i vejen.

Det er klart, at de enkeltteksempler, der er, skal der gribes ind over for, men en generel mistænkeliggørelse er ikke rimelig, og jeg tror, at man ødelægger arbejdsmiljødiskussionen, hvis man får den dér kamptænkning ind i den, for så bliver det lige pludselig noget med at spille op til hinanden og lade være med at samarbejde.

Som det også fremgår af handlingsplanen og af bemærkningerne dertil, er det i et samarbejde mellem arbejdsgivere og arbejdstagere, at man kan fremme disse ting mest, og et sådant samarbejde fremmes altså ikke ved, at fru Jette Gottlieb stiller sig herop og tror, at vi stadig væk befinder os i Marx' drømmesamfund med modsætninger både til højre og venstre og op og ned, og hvad ved jeg.

Jeg må sige til fru Jette Gottlieb, at sådan ser Danmark ikke ud.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Så skal jeg komme med et sødt lille eksempel, som ikke lige har sit udspring i den traditionelle klassekamp.

For et stykke tid siden gik formanden for Kommunernes Landsforening ud og sagde, at nu var han træt af Arbejdstilsynet. De rendte rundt og kom med påbud, bare fordi toiletterne og badeværelserne var lidt snævre og af hensyn var hjemmehjælperens dårlige ryg. Hr. Evan Jensen mente, at det ville koste flere milliarder kroner at følge Arbejdstilsynets påbud.

Det svar, man selvfølgelig skal komme med her, er, at Evan Jensen har misforstået det hele. Evan Jensens kommuner er nemlig også ansvarlige for førtidspensionerne. Evan Jensens kommuner er også ansvarlige for en lang række